

zástavní právo pronájemce založené v §u 1101. ob. z. obč. i na útraty vzniknuvší zažalováním nájemného. K otázce této odpověděl soud odvolací právem kladně a sluší k tomu jen ještě odkázat i na předpis §u 286., odst. 4. ex. ř. Při tom musilo by se však vždy ještě **předpokládati**, že jde při t. zv. užívacím právu žalobkyně o **právo věcné** (§ 504. ob. zák. obč.). Kdyby právo žalobkyně mělo povahu jen obligační (§ 971. ob. z. obč.), scházel by odpůrčí žalobě dle §. 37. ex. ř. již předem jakýkoliv právní základ.

Dovolání žalobkyně bylo proti zamítnuto jako bezdůvodné.

(Rozh. nejv. soudního dvoru ze dne 28. října 1913,
Rv III 464/13 .) A. K.
1

Příspěvek k ustanovení § 200. č. 4 ex. ř.

C. k. nejvyšší dvůr soudní vyhověl v exekuční záležitosti vymáhajícího věřitele c. k. eráru proti povinným manželům T. a B. v máhajícího věřitele c. k. eráru proti povinným manželům T. a B. do usnesení c. k. zemského soudu v B. ze dne 1./3. 1917, č. j. R II 33, 34/17, jímž byla změněna usnesení c. k. okresního soudu v B.-
44 město ze dne 9./2. 1917, č. j. E IX 141/16/37, rozhodnutí zemského soudu změnil a obnovil usnesení okresního soudu B.-město.

Důvody zemského soudu:

Pravoplatným usnesením ze dne 15. listopadu 1916, E IX 149/16/13, byly vymáhajícím věřitelem předložené dražební podmínky ohledně realit vl. čís. 1750, 2588, 3114, 2584, 2908, 1150, 1632, 418 a 3047 v Ž., jakož i vl. čís. 480 v J. schváleny potud, že tyto reality mohou jako jednotný hospodářský celek jen společně a za jednotnou cenu vyvolány a přiklepnuty býti. Ježto tyto reality tvoří jednotný a souvislý hospodářský komplex, může tedy, jelikož vedení vnucené dražby jest pouze ohledně všech společně možné, i zrušení nastati toliko pro okolnost, kterážto ohledně všech realit v témž způsobu jest dána.

Když tedy zaplacení vymáhané pohledávky přichází jako důvod pro zrušení exekuce v úvahu, musí se toto zaplacení, jedná-li se o vedení exekuce pro daně, vztahovati na daně za všechny reality a nemůže zaplacení pozemkové daně z několika realit dlužníkem býti zrušovacím důvodem pro veškeré reality.

Bylo tedy na dlužníkovi, aby zaplatil veškeré, rovněž i ony na kruhovou cihelnu vl. č. 1750 v Ž. připadající a vymáhané daně, aby s úspěchem ve smyslu §u 200. č. 4 ex. ř. zrušení vnucené dražby mohl navrhnouti.

Důvody nejvyššího dvoru:

Zemský soud přiložil exekučním soudem nařízenému spojení v výkonu v nucených dražeb, povolených dílem proti B. H., dílem proti T. H., dílem proti oběma, a týkajících se různých knihovních těles, jakož i dále soudem exekučním schválenému ustanovení dražebních podmínek, dle kterých všech 10 knihovních těles, pojatých do exekuce, má býti vyvoláno společně jako hospodářský celek, účinky materiální, kterých taková usnesení nemají. Tato opatření stala se jen z důvodů účelnosti, mají pouze povahu opatření, týkajících se řízení, a může proto jich působnost sahati jen potud, pokud je ještě lze srovnati se všeobecnými zásadami a zvláštními předpisy exekučního řádu.

Usnesení zemského soudu odporuje předně všeobecně zásadě, že exekuce má stihnouti jmění dlužníkovo, že tedy jako prostředku za účelem zjednání fondu uhražovacího nemá býti použito cizího jmění, i když se zamýšlí připojiti výtěžek z tohoto k fondu uhražovacímu. Vyřízení soudu rekursního odporuje ale také zvláštnímu ustanovení Šu 200. č. 4 ex. ř., ze kterého vychází, že dlužník, aby zadržel dražbu své nemovitosti a vymohl zrušení exekuce, jeho se týkající, musí zaplatiti jen to, co sám dluhuje vymáhajícímu věřiteli na vykonatelném kapitále s příslušenstvím, kdežto rozhodnutí soudu rekursního vyslovuje, že by T. H. musil zaplatiti také výdělkovou daň obnosem 88 K 01 h a 576 K 27 h, kterou dluhuje B. H. a jež jest jen od této vymáhána, aby mohl navrhnouti zrušení nucené dražby svých vlastních nemovitostí.

Nesprávný jest důvod uvedený pro rozhodnutí zemského soudu, jenž nemá ani v odhadním dobrém zdání opory, že uvedení v nucené dražby pouze ohledně všech nemovitostí jest možným a tak i zrušení toliko pro okolnost nastati může, kterážto ohledně všech realit v témže způsobu jest dána«. Prodej knihovního tělesa vl. č. 1750 v Ž. samotného bude snad ztížen, nemá-li kupec současně k dispozici sousední pozemky; snad nemá toto knihovní těleso samo o sobě odhadnuto té ceny, jako ve spojení s pozemky, jež k němu hospodářsky náležejí; o nějaké nemožnosti zpeněžení nemůže však býti řeči.

Konečně budiž ještě podotknuto, že i poukaz stěžovatelův na obdobná ustanovení §§. 187. a 192. c. ř. s. a jich formální povahu jest úplně případný a vzhledem k Šu 78. ex. ř. i s to, aby podporoval návrh, aby bylo usnesení soudu rekursního změněno a obnovena zrušovací nařízení soudu exekučního.

(C. k. nejvyšší dvůr soudní, dne 3. dubna 1917,

R III 25/17.)

1

A. K.